

א א מ"י פ"ה הלכות
נדרים הלכה ט סמך
לחן רבן עובדיה י"ד
רמב"ם הלכות נדרים
פרק ד' ע"ג

מוסף רש"י

ומה לעשות שלום בין
איש לאיש. לנזק אם
הטובה ולא טובה אם
יאה שלום ביניהם אמרה
תורה שמי שנכתב
בקרדושה. שמע כנגלה
יפן ה' אומר וגו' כדכתיב
(מנצח ה' ומנח אה
האלה האלה וטובה גו').
יבואה על המים. דכתיב
כטוסה ומתה אל מי
המים. והנה הוכרז
בפניהם ופילו הכי מימי
ומתה כי נמוח א' וכו' וכו'
ור"ל מ"ה.

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

פירוש הרא"ש

כן תובנת היתה לה.
ששנה אחד משניה
הוא וכו' על של וכו'
יבואה: יבואה כי בני
אלמנה בני אלמנה אין
לשם אב להירשם בדרך
יבואה ואין בני חרשת
יזו זה הענין: ואם
יזו משקן מפקדו: לולל
בכבוד וכו' וכו' וכו'
לשקט טעם שיקנה לה
כעלם לם שטיס על שיהא
זה שיהיה עובדת על דת
יבואה: עד שיהא אמת
שבי. כמו מוחות אם יש
בן שדבר יפה: כגולה.
עלן ומטעם הו': דובת
לארצי שחן: נטות
וכריות גו': ביריות
עגלות: בלום. המוס טון
וגולת: מוס: כפולות.
גולת: וכו' וכו' וכו'
כפולות: שקוב קר מתמן
בכבוד בני מומן זארי
קטות: י"ה אהם קראין
אותה יבואות. כלומר
שמה נאה לה לפי מומן
שכן: ויהיה מפני שמה
שמה לה שוא יפה לה:
כש"י י' תרין כפולות.
כלומר דבר מעט כן דרך
לשון בני אדם לומר על
דבר מועט א' או ב' והוא
היה טעם והינה הדבר
כפולות: אבא זה כש"י
י' טרום. כלומר הכנה:
אייתי י' בוציני אנטיסין
מתרגמין טלני וכמוטות
(דף פג): וכו' וכו' וכו'
מקרא: ויהיה שרין. כ'
נמוט שם ה' קולות
טלני: חבר יתרון על
בבא. לוי נכרס על הלל

אן סופספ. שפלה שינה והוסיפה אן אחר באותו מקום ועומד ככיעור: ועשה לה ר' ישמעאל אן. באותו מקום של (ו) זה משלו והיינו שייסוף: בכינה. עליו: ימוטו כל בני אלמנה. כלומר ימות הכעל ומהא היא אלמנה ואח"כ ימותו בניה: (ו) לא יזו שמעון מקומו. שיטעום מבשילה ולהכי לא רצה לטעום כי היכי דלא לירגלי למדר שלא יהיו קלים בנדרים: האי לילוסא. דרשב"ג קמיוון וכל כמה דלא ירקא בנאספאן ממש לינא זילתא ואי לא לא הוה מותרת דאיהו על דעת כן אמרה כדי ללולו: אל מירק (ש) ל"ג זילוסא רבא היא. דלדס חטוב הו': (י) מוס יפה שנין. דמאוס שהיה שם כ"כ מומין קאמר לה אם יש בה שום דבר יפה: שמה ראש נאה. ולכן הדירה שמהא לו: סגולל. דומה לאמני פשתן שרשיהן סגוללים עגולין: ערוטות. רכות: כלום. קמוס: זארה שקוט. שראשה מונח בין כמיסומיה: אמר לן יפה אסם קוריס אופס לכלוכית שיהי מלולכס כמומין. זה השם יפה לה והיינו ודאי (ו) מוס יפה שבה ועל דעת כן הדירה שמויעני איהו דבר יפה דשמה יפה לה ששמה לכלוכית ואיהו נמי מלולכס. ע"א יפה אסם קורין אותה לכלוכית שהיא מלולכס כמומין דכיון דלחין בה דבר יפה להראות ודאי על דעת כן הדירה בעלה שהיה יודע שחין בה דבר יפה ואין יכולה להראות והואיל ואין בה שום דבר יפה נמלא שחין הגדר חל עליה: כשילי לי מרי עלפי. שני רגלי בהמה ובישלה ב' עדיס שאל היתה מוכרת בלשונות שלהם כ"א לא היו טוענין כך. ואיהו דרגסי כשילי (ו) טולפחו כלומר מעט עדיס שכן אדם נוהג לומר ואיהו סברה דשמי עדיס קאמר לה ובישלה לו שמי עדיס בלכד ולא רצתה לשנות על דכריו: ורפח עלה. למחר אמר אי אמניא לה נמי מרי תעביד לי (ו) כאיתמל ואמר לה כשילי לי גריוא מידה גדולה דסכר כי היכי דמטעה עלה דמילתא ולא תבשילי אלא כדי סעודה: מרי כוילני. לשון (ו) שני שרגי שני מנורות דמרייהו נקראו כוילני בלשון ארמי: סכרינהו על רישא דכבא. על ראש הפתח ומחמת כעס אמר לה ואיהו סברה דקאמר לה למיתבנר יתהון על רישא דכבא כן כוילני דהוה ימיב תמן:

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין נדריה
מפירין נדרים. אפילו נדרים שנערה נעודה פניה דלרוס מיפיר בקודמין כשזמתייהו לאכ כדאיתא בגמ' (ו). ונערה דנקט לאסוקי נוגרת שאין לאביה רשות בה ואינו מיפיר נדריה ולרוס נמי בלא שזמתייהו דלכ לא מני מיפיר אכל ה"ה נמי דנת י"א שנה שנדריה נדקיסו (ו) דלכ ולרוס מפירין נדריה: הפך

תנא שן תותבת היתה לה ועשה לה רבי ישמעאל שן של זהב משלו כי שכבו רבי ישמעאל פתח עליה ההוא ספדנא הכי בנות ישראל על ר' ישמעאל בבניה המלבישכן וכו' ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתמעימי תבשילך לרבי יהודה ולר"ש ר' יהודה מעים אמר ק"ו (ו) ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקרדושה ימחה על המים המאורסין בספק ואני על אחת כמה וכמה ר"ש לא מעים אמר ימותו כל בני אלמנה ואל יזו שמעון מקומו (ו) ועוד כי היכי דלא לתרגלי למינדר ההוא דאמר לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתרוקני בו ברשב"ג אתה (ו) ורקק אלבושיה א"ל רב אחא מדפתי לרבינא והא האי לזילתא קא מיכוין א"ל מירק על (ו) מני דרשב"ג זילתא רבתא היא ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתראי (ו) מום יפה שבך לר' ישמעאל בר' יוסי אמר להם שמא ראשה נאה אמרו לו סגולל (ו) שמא שערה נאה דומה לארצי שחן שמא עיניה נאות מרוכות הן שמא אוניה נאות כפולות הן שמא חוטמה נאה בלום הוא שמא שפתותיה נאות עבות הן שמא צוארה נאה שקוט הוא שמא כריסה נאה צבה היא שמא רגליה נאות רחבות כשל אווא שמא שמה נאה לכלוכית שמה אמר להן יפה קורין אותה לכלוכית שהיא מלולכס כמומין ושרייה ההוא בר בבל דסליק לארעא דישיראל נסיב איתתא אמר לה בשילי לי תרי מלפי בשילה ליה תרי (ו) מלפי רתח עלה למחר אמר לה בשילי לי גריוא בשילה ליה גריוא אמר לה זילי אייתי לי תרי כוילני אולת ואייתי ליה תרי שרגי אמר לה זילי תברי יתהון על רישא דכבא הוה יתיב בבא בן כוילני אבבא וקא דאין דינא אולת ותברת יתהון על רישיה אמר לה מה הדין דעברת אמרה ליה כך ציוני בעלי אמר את עשית רצון בעליך המקום ויציא ממך שני בנים כבבא בן כוילני

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין נדריה
הפך
נוגרת ולכן נקט נערה למעוטי נוגרת דנוגרת איהו עד כשזמתייהו אביה ובעלה מפירין נדריה. ובגמרא מפרס טעמא:

אן סופספ. שפלה שינה והוסיפה אן אחר באותו מקום ועומד ככיעור: ועשה לה ר' ישמעאל אן. באותו מקום של (ו) זה משלו והיינו שייסוף: בכינה. עליו: ימוטו כל בני אלמנה. כלומר ימות הכעל ומהא היא אלמנה ואח"כ ימותו בניה: (ו) לא יזו שמעון מקומו. שיטעום מבשילה ולהכי לא רצה לטעום כי היכי דלא לירגלי למדר שלא יהיו קלים בנדרים: האי לילוסא. דרשב"ג קמיוון וכל כמה דלא ירקא בנאספאן ממש לינא זילתא ואי לא לא הוה מותרת דאיהו על דעת כן אמרה כדי ללולו: אל מירק (ש) ל"ג זילוסא רבא היא. דלדס חטוב הו': (י) מוס יפה שנין. דמאוס שהיה שם כ"כ מומין קאמר לה אם יש בה שום דבר יפה: שמה ראש נאה. ולכן הדירה שמהא לו: סגולל. דומה לאמני פשתן שרשיהן סגוללים עגולין: ערוטות. רכות: כלום. קמוס: זארה שקוט. שראשה מונח בין כמיסומיה: אמר לן יפה אסם קוריס אופס לכלוכית שיהי מלולכס כמומין. זה השם יפה לה והיינו ודאי (ו) מוס יפה שבה ועל דעת כן הדירה שמויעני איהו דבר יפה דשמה יפה לה ששמה לכלוכית ואיהו נמי מלולכס. ע"א יפה אסם קורין אותה לכלוכית שהיא מלולכס כמומין דכיון דלחין בה דבר יפה להראות ודאי על דעת כן הדירה בעלה שהיה יודע שחין בה דבר יפה ואין יכולה להראות והואיל ואין בה שום דבר יפה נמלא שחין הגדר חל עליה: כשילי לי מרי עלפי. שני רגלי בהמה ובישלה ב' עדיס שאל היתה מוכרת בלשונות שלהם כ"א לא היו טוענין כך. ואיהו דרגסי כשילי (ו) טולפחו כלומר מעט עדיס שכן אדם נוהג לומר ואיהו סברה דשמי עדיס קאמר לה ובישלה לו שמי עדיס בלכד ולא רצתה לשנות על דכריו: ורפח עלה. למחר אמר אי אמניא לה נמי מרי תעביד לי (ו) כאיתמל ואמר לה כשילי לי גריוא מידה גדולה דסכר כי היכי דמטעה עלה דמילתא ולא תבשילי אלא כדי סעודה: מרי כוילני. לשון (ו) שני שרגי שני מנורות דמרייהו נקראו כוילני בלשון ארמי: סכרינהו על רישא דכבא. על ראש הפתח ומחמת כעס אמר לה ואיהו סברה דקאמר לה למיתבנר יתהון על רישא דכבא כן כוילני דהוה ימיב תמן:

אן סופספ. שפלה שינה והוסיפה אן אחר באותו מקום ועומד ככיעור: ועשה לה ר' ישמעאל אן. באותו מקום של (ו) זה משלו והיינו שייסוף: בכינה. עליו: ימוטו כל בני אלמנה. כלומר ימות הכעל ומהא היא אלמנה ואח"כ ימותו בניה: (ו) לא יזו שמעון מקומו. שיטעום מבשילה ולהכי לא רצה לטעום כי היכי דלא לירגלי למדר שלא יהיו קלים בנדרים: האי לילוסא. דרשב"ג קמיוון וכל כמה דלא ירקא בנאספאן ממש לינא זילתא ואי לא לא הוה מותרת דאיהו על דעת כן אמרה כדי ללולו: אל מירק (ש) ל"ג זילוסא רבא היא. דלדס חטוב הו': (י) מוס יפה שנין. דמאוס שהיה שם כ"כ מומין קאמר לה אם יש בה שום דבר יפה: שמה ראש נאה. ולכן הדירה שמהא לו: סגולל. דומה לאמני פשתן שרשיהן סגוללים עגולין: ערוטות. רכות: כלום. קמוס: זארה שקוט. שראשה מונח בין כמיסומיה: אמר לן יפה אסם קוריס אופס לכלוכית שיהי מלולכס כמומין. זה השם יפה לה והיינו ודאי (ו) מוס יפה שבה ועל דעת כן הדירה שמויעני איהו דבר יפה דשמה יפה לה ששמה לכלוכית ואיהו נמי מלולכס. ע"א יפה אסם קורין אותה לכלוכית שהיא מלולכס כמומין דכיון דלחין בה דבר יפה להראות ודאי על דעת כן הדירה בעלה שהיה יודע שחין בה דבר יפה ואין יכולה להראות והואיל ואין בה שום דבר יפה נמלא שחין הגדר חל עליה: כשילי לי מרי עלפי. שני רגלי בהמה ובישלה ב' עדיס שאל היתה מוכרת בלשונות שלהם כ"א לא היו טוענין כך. ואיהו דרגסי כשילי (ו) טולפחו כלומר מעט עדיס שכן אדם נוהג לומר ואיהו סברה דשמי עדיס קאמר לה ובישלה לו שמי עדיס בלכד ולא רצתה לשנות על דכריו: ורפח עלה. למחר אמר אי אמניא לה נמי מרי תעביד לי (ו) כאיתמל ואמר לה כשילי לי גריוא מידה גדולה דסכר כי היכי דמטעה עלה דמילתא ולא תבשילי אלא כדי סעודה: מרי כוילני. לשון (ו) שני שרגי שני מנורות דמרייהו נקראו כוילני בלשון ארמי: סכרינהו על רישא דכבא. על ראש הפתח ומחמת כעס אמר לה ואיהו סברה דקאמר לה למיתבנר יתהון על רישא דכבא כן כוילני דהוה ימיב תמן:

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).

הדרן עלך רבי אליעזר
נערה המאורסה אביה
ובעלה מפירין נדריה.
דאיהו מומר דן שפירי
שטיס (תובנות ט).